

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

FUNDAT L'ANY 1910

PERIÒDIC MENSUAL
PER ALS SOCIS

Núm. 92 - FEBRER 2009

3a època

L'AGULLA DE LES PERERES DES DEL PAS DE LA GUINEU. A l'interior del periòdic mensual trobareu la ressenya d'escalada i el croquis de l'aproximació a aquesta agulla, situada a l'Alt Penedès.

L'AGULLA DE LES PERERES

En l'àmbit del món de l'escalada, les comarques de l'Alt i el Baix Penedès són conegudes principalment pels diferents sectors de vies esportives que alberguen. Zones com Subirats, La font de l'Ametlló o Mediona estan plenes de vies ben equipades ideals per aprendre, entrenar-se o evolucionar verticalment parlant. Aquests traçats esportius es desenvolupen en els diversos cingles calcaris que poblen les dues comarques. A simple vista passen desapercebuts degut a la seva poca alçada i la seva situació un xic amagada, i és per això que molts d'ells estan en racons tranquils i molt dignes d'ésser visitats.

Aquest reclam esportiu, però, deixa en un segon pla els orígens de l'escalada al Penedès. Les cingleres calcàries que avui en dia estan força saturades de xapes van ser en el passat l'escenari de les primeres grimpades dels escaladors pioners d'aquesta extensa regió vinícola. Canals, esclotxes, plaques i sostres han estat l'escola on molts muntanyencs penedesencs han après a progressar damunt la roca. Quant a agulles, formacions rocoses on l'escalada pren el seu significat més primitiu, s'ha de dir que al Penedès no n'hi ha gaires. Aquesta manca d'agulles, però, queda suplerta amb una veritable meravella geològica: l'agulla de les Pereres.

Situada a la vall o fondal de Valldellòs, dins de la finca de les Pereres i del terme municipal de Mediona, l'agulla de les Pereres emergeix del bosc com si d'una llança es tractés, molt esvelta i punxeguda. La separació que té vers els cingles la fa més destacada i inversemblant. Veure-la per primer cop sorprèn i impressiona. La raconada on es troba arrelada, a més, gaudeix d'un ambient salvatge i immens que no deixa indiferent. Per arribar al seu peu cal baixar des de dalt del cingle pel Pas de la guineu o del Lladre, un inaudit passadís rocós estret que ens durà amb una bona desgrimpada fins al peu dels caòtics cinglerams i de l'elegant agulla, un ésser petri que irradia una presència ben viva molt recomanable de visitar!

ESCALADA

L'agulla, que és anomenada de múltiples maneres (agulla de Font-Rubí, o del Bolet, o de Mediona, o de Valldellòs, o agulla Alta...), presenta diverses vies d'ascensió. Per l'aresta sud, esmolada i vertical, puja una línia de grosses xapes (V+), mentre que més a la dreta (est) trobem un marcat dièdre vertiginós amb uns burins a la seva esquerra. La via normal, de IV° i uns vint metres de recorregut, discorre pel cantó nord. Aquest itinerari és vertical, atlètic i desequipat. Es poden col·locar perfectament bicoins i alguna бага en merlets calcaris. L'arribada al replà on descansa l'altiu cap de l'agulla és un xic descompost. Sota l'esmentat cap es fa reunió en una instal·lació (des d'on es rapela). Situar-se dalt del cim és tota una vertiginosa experiència. L'ascensió ens transportarà als orígens més orgànics de l'escalada penedesenca.

ACCÉS

Seguint l'autopista AP-7 en direcció cap a Tarragona, la deixem a la sortida 28. Després d'una rotonda ens dirigim cap a la carretera BV-2127 que porta a les poblacions de Vilobí del Penedès i Guardiola de Font-Rubí, tot passant per les afores de Vilafranca del Penedès. La carretera és estreta i travessa grans extensions de camps de ceps. Passem per Guardiola de Font-Rubí i agafem la carretera BP-2126 cap a la població de l'Avellà. Just a l'entrada d'aquest petit poble agafem un trencall a la dreta indicat amb el nom de Casa Nova del Bolet. Travessem els estrets carretons del poble i seguim una ampla i costeruda pista que puja entre pins joves nascuts després d'un incen-

Ò.Masó ascendint la via normal

di ocorregut l'any 1996. Passades unes ruïnes (vegeu mapa) i al cap d'uns tres quilòmetres es passa davant d'una bassa (a mà dreta) i una masia (a mà esquerra). Dos-cents metres més endavant i passat un petit pou amb porta i teulada (a mà esquerra), aparquem el cotxe a la dreta just passada una pista que s'introdueix pel bosc en direcció sud. Seguim aquesta pista, ben planera, fins trobar un camí que baixa en direcció est amb marques de pintura de color verd. Anem seguint el camí, que es torna corriol, per entre pins joves i terra pedregós molt bonic. Després d'un parell de ziga-zagues i uns deu minuts anem a parar arran del cingle. Si ens acostem al barranc veiem l'agulla de les Pereres cap al nord. Cal baixar pel Pas de la guineu (direcció nord), al final del qual hi ha una cinta llar-

ga que pot ajudar a fer els dificultosos darrers metres. Poc després, arribem als peus de l'agulla de les Pereres.

BIBLIOGRAFIA

"Les Nostres Muntanyes. Volum 2. Catalunya Baixa". Josep Barberà i Suqué. Generalitat de Catalunya. Any 1992.

"Escaladas en Barcelona y alrededores". Luis Alfonso i Xavier Buxó. Editat pels autors. Any 2000.

Albert Masó Garcia

ct*obra social
caixaterrassa

ALT PENEDEÈS – AGULLA DE LES PERERES

VIA :

NORMAL (aresta nord)

20m. IV°

